

אגרת בקורת

ופתח תשובה

50/06/2018max

באנשי און אשר הרעישו ארץ בשקריותם ופחזותם וע"כ יצאתי
בדברים האלה לטור להם כפעלם ולהראות לבל צדקת הצדיק
ורשעת הרשע אל חיקו תשוב למען לא יכשלו ההולכים לתומם
להאמין בשוא נתעה.

לפרט גדול

כל כלי יולד עליך לא יללך וכל לשון חקיס אחך לעשפע מרשיני זה
חומר להאיש נשיח תלויס הרב הגלון מוהר"ר יצחק חזקן קנ"ל עימים .

לפרט קטן

וכהמרגלים יהיו גם מוציא דבה האדה

Agerreth. Bakoreth.

Verlag des H. Goldenstern.

Aus der Buchdruckerei des Szewcenko-Vereines.

בבואי צית אוראני ורעי מללחיו יושב וצידו ספר אחד וזה מלך
 סעמיק לעין צו עד כי לא הרגיש ציחתי החדרה קרצתי
 אליו למען ארחה מהות המחצרת הלז אשר שם כל עשתונותיו צו רחיתי כי
 הוא קטן הכמות כמו שמונה עליו לקחתיו מידו למען אחזקו גם אכני
 מהוחו ושם מחצרו ושם המחצרת * פתחתי שער רחיתי שמו יכונה צסם
 חגרת פתוחה שם מחצרו לא נזכר רק כחוצ מחת שלוחי הקסלות חמרתיו אשר
 צלי חפונה כי היא הודעה חדשה ויקרה מחת חצורה קדישא שלוחי הקסלות
 אשר צעיר לונדן צירח מדינת צריטאניען אשר יאמנו ללדת אחצ"י הנאמנים
 והנאמנים חתה קצלות עול עמי הפרחים צארלות אפיקא והמה צכל עת
 ילחו לישע להם להקל מעליהם עול משה ומדה"צ * אך אחדי רחיתי אשר
 הפרע השנה נחרת כזה ובא בירושלים גואל זה מלך שמה וניל
 מלחתי כי חמרתיו אשר צלי ספק הוא קול מצטר לכל גולי ליון וירושלים
 מיושבי עמ"ק אשר שמה נגלה הגיאל והמשיח או המצטר נגלה למו שמה *
 או אולי הוא קול מצטר מסתדחים לעבר נהר במצטריו או מנשרת השצנים
 אשר עד שנה לא נודע מהם ומקום מושבותם ג"כ נעלם ממנו ועתה נגלה
 לאחצ"י היושבים צעיר הקודש ירושלים וע"כ הרימו קול מצטר לכל אחיהם
 הנפולים צקלוי ארץ למען לכולם יחלק שכם משמחתם כי רצה היא ע"כ
 לקחתיו צירי למען הציע אל הוכו ואלדע מי הוא המצטר הזה ומי חתום עליו
 ואם אמת יהגה חכו וצפתתי העלה ראשונה רחיתי כי קורא צקול פסוק אחד
 מנצחתי ישעיה הנציח ז"ל אשר כיצח על מלך המשיח ונבין צהו"ק וכפרש"י
 ז"ל אשר המקרא הזה יורה על גאולתיו העתידה ונבין צית קדשינו וטסק
 עוד צלצי שמה וניל צראותי אשר הכותב מודע לנו אשר קרונה הישועה
 והביע עת החזון הזה להגלות חשתי לקראת יתר דצרי למען אצח עד חכליתו
 רחיתי כי מירי חכמי רזים ומקרים מופלאים נחרתו הדברים כי צלשון
 חכמה ידצר יהוללו ויצוללו לשונות קבלה מפלוקופיא מאליל נאלל משכיל
 מושכל חומר לוי פועל חכלית הקצלה והחקירה היו לאחדים צידם והצונות
 אשר חכלית כונתו להוכיח אשר ישראל הוא בוי אחד צארץ מוצח הילורים
 וארץ הקדשה היא מוצח הישוב ומקום מקדשנו הוא מרכז כל העולם צפלחתי
 מחד הלדברים כאלה יעלה על צמתי עב לחפש צמטמוכיות הלא כל דצרי
 חז"ל מלחים מהם צש"ס צצלי ירושלמי ומדרשים ואפי' צר צ"ר דחד יומא
 צלמדו פרש"י ז"ל על פסוק צראשית והכותב הזה לא ידע מכל חלה ע"כ
 גמרתיו חומר אשר נכתבו הדברים מירי העשרה השצנים הנדחים עוד קודם
 חורבן צית ראשון ולא ידעו מספרי המשנת והתלמוד ורק החורה והמלות
 המה מקובל להם פא"פ כנצח צק' אלדד הדני אשר ע"כ לא הזכירו שום
 מאמר חז"ל צדברים כאלה כי אם היה איש מגלות ירושלים מוצר יהודה
 וצנימיו

וצנימין לא יבחד תחת לבונו ולסזכיר אך חזם עמארים ודצרי חז"ל אשר
 רבו וואר דצדריס האלה כי זה היא הכלית כל ענדחיתו ותקוחיתו ואך לא
 ידע הכותב הזה גם אחד מהכח אף אם מעט ידעתו נחלמוד ודצרי חז"ל
 כי אין אים מוצע ישראל. אשר דצרי רבותינו סק' כולם נעלמו ממוט ומס גם
 דצדריס אשר הוזה פניה יקרה דחיתו סק' והיא טערת חפץ כל חיינו על
 האדמה אשר ע"ב גומתי צומר אשר הוא משנטי גבורתן אשר לא ידעו ולא
 ראו דצרי חז"ל . קרתי אסרים המואמר למען אצנא אל הכליתו ונקראי
 דצרי רחמי אשר כל מערת כונחתו לעורר בני הגולם אשר יוקירו מפז חלה
 האנשים העוזרים ארץ עולדהם ומכורחם ועלו לאה"ק למלא שמה מרנוע לגפסם
 ואמר שמה אשר חז"ל החמירו צום ואר (סקר ענה סרצה מהס חצו העלי
 וחז"ל לאה"ק והרצה מהס לא הסכימו כמזאר צס"ס צרכות דף כ"ד וכתובות
 ק"י ר"ז הוה פיסחמיט מיני דר"י וכו' ע"ס ויעוין צפסקי מהר"י ס"י פ"ס
 שנסאל מוחס אחד אס יעלה לאה"ק ויענהו אס כי שיש שנה ומעלה להר
 צהס"ק הן צעוה"ז והן לעוה"צ אמנס אחרי שאין סס בעת קיצן ת"ח כמו
 צימי הסנאים והאמוראים אס ועוד כי שמענו אשר נמלאו שמה בני צליעל
 אשר עורדים ומצלצלים שומרי הסורה (כמו צעו"ה צומנינו זה) ומי יוכל
 לעמוד בכל אלה וכו' ע"ס) גם כתב שמה הכותב אשר הגאונים מנו יסינח
 אה"ק צומין המלות סקר ענה כי הרמז"ן ז"ל הוא יסיד דצד הזה ומדוע
 לא הציא המקובל והחוקר הזס דצרי רבינו הרמז"ס ז"ל צספר המלות
 שלו מלה קכ"ג שכותב אשר גם צומנינו זה סלט קונעין החדשים
 והמועדים ע"פ חשבון המקיר לטו אעפ"כ היא רק חלוי דצרי אה"ק
 כי אס יעדרו ח"ו בני עמנו מאה"ק אף לנו שום קציעות ח"ו אך
 הינטיח לנו צורחיתו יח' אשר לא יעדרו תמיד מוס וכו' ע"ס ועי'
 צומז"ן סס אמנס רצו החולקים עליו אשר לא ציטצי אה"ק חלוי צוה"ז
 קציעות המועדים ולא עליהם אנו סומכין רק על פי החשבון המקיר לנו
 עוד מימי הלל הנשיא האחרון מוצע רבינו סק' יעו"ס אמנס צגוף הדבר
 אשר לא נחרוקן אה"ק ח"ו מישראל מומן סמורבן עד היום . זה הוא גלוי
 וידוע לכל פעס ציהודה ופעס צגליל לא כדצרי הכותב הזה אשר עד הנגיד
 ר' ילחק שולל נחלדלל יסוב אה"ק עד צואו שמה עס תלמידיו ורעיו סקר
 הפיד לא ולמד צימי הגאונים עוד לא ססקה יסינח אה"ק צימי צעה"מ ס"י
 רציה יסצי אה"ק כמוצא דצדרי ריש. מוס' צילה אשר מעולם נהגו צהס"ק
 לעשות ר"ה צ' ימים אך ציעיו חדשים מקרוב צאו אנסי פריוויליג ורלו
 לפקוק כדצרי הרי"ף ז"ל לעשות רק יוס אחד ר"ה כסאר י"ע ומיחו צסס
 גדולי ישראל והוא היה עוד צאלף החמישי זילת צראשית אלף הששי כאשר
 כצסו הטארטארין את הארץ מיד ולכות יסמעאל נחעעטו יסצי אה"ק ירושלם
 צרשעת

צרשעת עמים הפרחים אשר אז עלה הרומצין ז"ל ולא מלא בעה"ק רק שני
 אחים לוצעים אמונכ בכל שחר ערי סק' רבו שמה מחצ"י צאין מפריע ואח"כ
 נתייבנה גם עה"ק ירושלים בעל כו"פ מלא שמה קהל גדול וגדולי ישראל
 מחכמי לרפה יע"ש דרצרו ע"ד הקרבת קרבות צה"ז וזה ה" קודם צ"ח
 ר' ילחק שילל ואת אשר יבואו הכותב הזה בשם רבינו לא אדע מעמו
 וכימוקי חנם מוצא דרצרו צין השוקקים הראשונים וסאחרונים זולת מסי'
 מקע א"י לקט דרצרו אשר כתב צביאחו לירושלים עה"ק בשנת רפ"ג מלא שמה
 קהל גדול עם חכמי ספרדים וגם את הנגיד ר' ילחק שולל מלא שמה
 והים מוכתר צכהונה וצתורה וצטושר זולת זה לא נזכר שמו בשום מחבר
 הנ"ע וראה כ"פ הציא רבינו הצ"י מנהג מוסתערבים צה"ק כמו לענין
 אמרות צום מדליקין צע"ש ופי"אשר המה נשאלו עוד מאחר החורבן וצראשית
 הכשקפה ראי' כי כל מנחת הכותב הזה רק להעיר לצות אחצ"י צכל מקומות
 מושבות'למען יוסיפו להציא כרצת לצם לכלכל את היושבים על אדמת הק'למען
 יעצדו את הש"י שמה צאין מפריע ודצרים אלה כתבו שלוחי אה"ק וכחצו
 אשר ילאו צשליחות אלפי נפשות יקרות אשר רעצו גם למאז צלי מנען
 לחם וצלי מנען מים אמרתי יהיה חלקי עמכם אשר שומחם נפשכם צכפכם
 לעצור דרך חניה צלצ ימים ולכודר ארלות ככריות למען העיז מלצ אלפים
 נפשות יקרות אשריכם : אמנם אחרי כן צקראי דצרי הקול קורא הנדפס
 שמה הצחוממתי צראותי השקר הגלוי לעין כל שני אנשים אשר רק עוצת
 עלמם דרשים ילאו צשליחות שנים עשר נשיאי ישמעאל והמה יחקו כל
 המעוות ויעשו תקנות חדשות וכל צני הגולה להם יעו חוץ ואחרי דצריהם
 ילכו הכי לא ידעתי את המשלמים ואת השלוחים המה ידלגו ויכאצ
 לצם על כמה נפשות יקרות אשר יעצדו שמה את ה' צמלור וצמלוק מיי
 הליק להם צלתי אתם השוקעים על ראשי עם קודש צגלות ודון אס
 חשאלני אחי את אשר נתכנו השילוחים האלה צמכת צמשלמים צשם
 חריפים ואתם חין לחם לחמה של חורה השמעו וחצו ציאלו מפקוק
 ויעקצ איש חס פי' רש"י ז"ל מיי שאינו חריף לרמות קרוי חס וע"כ
 השלוחים האלה שאינם העימים וע"כ צשם חריפים נתכנו ע"פ הדצרים
 האלה שאלני רעי מדוע אח"כ צקוק המכתב נתכנו השלוחים הללו צשם
 הרצ וכו'. עניתי לו ראה נא אחי דצרי המדרש צראשית רצה פרשה
 כן שמונה שעות דייני סדום רצ סקר רצ צכל רצ מוסטירין וע"ז מרות
 חיצת וכו' הכתוב פה אחר חיצת הרצ ולמען הודיעכם אחי קוראי דצרי
 אלה מיי המשלמים ומיי המה השילוחים ומדוע היגיע עתה עת השליחות
 הזה אכתוב פה צמכתני זה רק מעט מעט אחד מאלף מומעשיהם
 וההגותיהם ודרכם צקודש ואיך כל חופשי חתורה והיסרים צלגותם

תחת

חחת כפות רגליהם לא יוכלו ונטה ואחרי אשר יהיו הדברים לפני
הקוראים הנכבדים כספר אחוס כי לא שמעו עוד מקדרי והזנהגית
יוצני אה"ק אשר ע"כ אליע לפניכם בקולר מילין קדרי' והנהגותי'
לפנים בארץ ישראל היו ונעטם העולים ממדינתנו שמה ורק אחד מכל
הגליל אשר נתן נפשו לעלות הר ה' ולחיות שמה חיי לערועני ולגלות
שמה שאריה יוני חיו בקדושה עדי חשיב רוחו אל הא' אשר נתנה
ומודינת רוקי' רצו העולים שמה ויען כי הי' מרחק רב אז ממיל' לאה"ק
כי עוד לא היו חיות קיטור ולא נתיב הצהל וגם לא טרעו עוד צחי
מקחר"קאנעארין" אשר על ידיהם יסלחו הגונים שמה הכסף הגלסק
ע"כ בכל שנה ושנה שלחו הממונים אשר שמה שליח אחד אשר שם אז
נפשו צכפו לעצור דרך ימי' ומודנריות והי' נקרא שליחא דרמחנא והוא
הציא להם הכסף והממונים שמה היו מילדי רוקי' כי המז' היו
רוצ' העם והמה חילקו צכל מודש ומודש לכל איש חלקו והי' צמרם צא
השד"ר לציתו עם לרור הכסף לוו הממונים ושלמו נשך לזמן חלק להעניס
טרף חוקם כי הי' ק"כ לזמן לא יתמו צרעב כה החנהגו כמה שנים
עד אשר נתן הש"י צלב מלכנו ירי' ושריו ונחנו רשות אשר הרשות
נחונה לכל איש ואיש אשר ידענו לנו לשלוח כדעת לנו לעזר ולסעד
להחיות נפשות אחיו הממונים על עפר ארץ הקדושה והמחשפים היו
אז הרב הגאון וכו' וכו' מוה' מרדכי זאז עעינגא זל"ל והרב הק' וכו'
מוה' חיים מקאקיו זל"ל וגם מודינת זו החלו לעלות כמה אנשים משונים
והיו נגשים ונעכים ח"י ממוני רוקי' כי כמו זר נחשצו למו אז ותהי
לעקה ושוועת צני מדינחנו גדולה מאד ע"כ התיעבו שני האמרכלים
הלדיקים האלה ויצדילו אח' אנשי מדינתנו ויעשוהו לכולל צפ"ע ויקראי
צסם כולל עקטרייך ויעמידו להם ממונים מצני ארלינו ומילדי מדינתם
וישלחו לידם כל הכסף המאוסק צמדינת זו והמה יחלקו לכל איש מילדי
מדינתנו מוכת ערכם ואם אומנם לא נחנו להם יותר מהסך אשר לקחו
מידי ממוני רוקי' צכל זאת ערצ להם פת חריצה צשלוח ושקט והממונים
האלה למדו וון ממוני רוקי' וצעקצותם דרכו ייחלו ללות צנשך וצמדינת
הכי קרא שמו נשך עדי כי לא עלו ששת שנים עד אשר השהרגו עלו על
לאוור הכולל עקטרייך חוצות אשר צשלש ערי הק' לפת ועצרי' ח"ו
ירושלים עה"ק קרוב למאה אלפים ר"כ כי צעה"ק לפת לצד היו חוצות
הכולל כששים חלק ר"כ ואם כי העם לעקו אשר עיר הממונים היתה זאת
להם כי המה אכלו ושמו שמונו ענחו קנו וצט להם צחיס וחליות ודי
זהו ושלשה מ"ממונים האלה המה ג"כ חתומים על מכתב הש"וחים
האלה וגם אחד מהשלוחים הי' אז ג"כ ידו עמהם ויהי כאלות הרב
הגאון

30/05/2018

הגאון מוהרמ"ז זל"ל את יושגי אה"ק כי צרע הוא וזאת המצוה לא יכול לסולח מאומה כי קשה גזל האכל ואחד מהמצוות החתום בהמכתב השלמות היה לו אשר חשבו הזקנים בזה צינים ואחריו בלוח ערנה לא היה לה עוד וע"כ גרסו בע"כ ותלעק מאד ריפיקס ויוליא על הדבר הזה כום מאות א"ז ויקח לו בחולה אחת המצוה החתום ג"כ פה למען יקיים ולערב אל תנח ירך כי גם בקופא הכולל לא הייתה ידו מבלע כן עשו המצוות אז ערס מלח ששה שנים וע"כ שח לו עלה הרב הגאון מוהרמ"ז זל"ל ויעש לו פנקס - מכל שמות אנשי מדינתנו תושבים על אדמת הק' למען לשלוח לכל אור"א דרך בית המסד צעיר אומטורדס את הקלוב לו ועם הנ"ח החפשי לשלם לכל אור"א הקרן שלו אשר הלוח להממונים לאט לאט צימי משך עשרה שנים ויהן לכל אחי וזהם קוויניל צח"י על זה ואחר שנה עלה הגאון ז"ל השמימה וקבל על עלונו צו ה"א הרב הגאון וכו' וכו' מזה' ילחק אהרן כי' ע"פ הפלרת כל יושגי אה"ק וכו' גדולי מדינתנו אשר היו אז את נשאת העבודה הזאת על שכתו ויעצור העבודה הזאת צאמת וצחמים והגאון הק' מוהר"ר חיים ה"ש האנד"ק סאכץ זל"ק עמד לימינו חמיר כי בעליו קיבל עליו העבודה הזאת ומידו זאת היה לו ובהשך חיה שנים סילק את כל הכוישים בהכולל עוד ערס מלח עשר שנים הקלובים וכאשר חסיר מעל הכולל העול המוגש החל להכפיל לכל איש כפלים מאשר הי' לו בתחלה :

אך הממונים אשר שמה בכל עת לא ינחו ולא ישקעו ויחפשו למו כל עת דרכים שונים איך לשלול שלל ולצו צו כאשר יצאו פה מקלח מעשיהם ויתר ה"צרים וכו' דרכי מעלליהם יצא ח"ה צקפר הסכנות והחקנות אשר אוליא לאור ח"ה צקרב ואם כי העציר הממונים הישינים והקים חדשים תחחיהם והישן מפני חדש הוליא אך עד וזהה החדשים מישכים למדו ועקבותיהם דרכו וגם הנה אך צבים נתו עיניו כאשר יצא ה"ה רק אפס הליהו רק חלק חלק כי תקלר היריעה וח"ה נמחצרת הנא אהחוצ הרצה וזהה ואעת' כום נוכחצים אשר צכתוצים חמה עומדי ונכוצים צהיכלי לעת מלוא . שמעי חלי וחמי כפשכס חרלו איך נצר השקר זה כעשר שנים עלה לאה"ק איש אחד ושמו ישבר צעריש נוסטעאן עליו חני קורא צחר שמחחק את נואוס הצא עה"ח צראשונה על מכתב השלוחים האלה וחי' האיש ההוא עסיר וגם מעט יודע קסר וכחצן והתהלך פה צחו"ל צין אנשי חסידים והוא חשוק צנים כי לא היו לו מעודו וכראוהו הרב הגאון מוהר"ר ילחק אהרן כי' שש לקראתו כמולא שלל לאמר עליו רעיל עורח הליצור ואוח ינהגם צלדק ונחקר כי לא יחן צבים עינו כי אינו לריך לתנות מהלדקה ויעלה על להיות ממונה על

על הלצור צעה"ק לפת"ו וגם כל העיה שמתו לקראתו לאמר ק"י תהי
 לנו ואף אחרי כי השתיר עליהם והי' פרכס המהגלה על הלצור שלא לס"פ
 שמו יד לפה כי אמרו די לנו אשר לא כהיה ת"י מודדים וחומסים עכ"פ
 זה לא יחל ח"י צע"נו ואח"כ החל להחגרות צה"קיעל קונזיל אשר
 הועמד צעה"ק להסגית על ילדי ארלנו כי תמיד הי' איש יהודי אחד
 מילדי עסטרייך היושב צעה"ק לפת אשר אותו הענייד הגענוראל קונזיל
 אשר בחוף ציריך וצידו כחן הכח והעוז להיות נוסגה על ילדי ארלנו
 אך זה בחמשה עשר שנה שלח שנות אחד נצני העונות ולו כחן המשרה
 הזאת וכפי דצריהם הרע להם ויחזיר הדוג הממונה הזה את נחמיו
 זיכרון עליו ונורות להוויכעעערים ולהגנעערי דק' לצו וישלח שלוחים
 חולת למען צלע מעשיהו להסיר את הוויקיעל הזה ולהורדיהו ממשרתו
 והנשרה הישרה צויעין שלחו ח"כ להקונזיל אשר צעיר ציריך
 כי ח"כ יסע לצעה"ק לפת"ו לחקור על דצרי השילוחים אם אזה צפיהם
 יורידהו ח"כ והי' כצוא הקאנזיל לעז"ק ראש הוויקיעל אי"ע כי צרע
 הוא אם צפניו יענו העשוקים והנאנחים לקח לו דרך אחרת והשלים עם
 הממונה ר' ישכר דוג הכ"ל והצעיט לו אשר יעמוד תמיד לימינו וע"כ
 הוא צכצורו וצעלמו הפך בל הקצרה והזהיר להעם לצל יגלו מלפני
 מכאזי לצנס ויען כי אימתו מועלת עליהם אם לא ישמעו לו לכל אשר
 יטו להם לא יתן להם האקס הסלח להם על ידו כי הוא המחלק
 ח"אקסצן צכל רצע שנה ועוד כונה דצרים אשר צידו להרע להם ומה
 יעשה העני אשר כל היום וכל הלילה על לחס הקלוקל הזה עיניו חלפניה
 ונפשו ונפש כל צ"צ צרענ החעלפניה ור' מענדיל מלוצנעסק אשר הי'
 אחד מהשלוחים והוא שם נפשו צכפו וככנס צעוני הקורה ויקצל עליו
 עונש רצ אם לא יאמת כל דצרי העול הולך לסיות נע ונד יוחר משנה
 תמימה כי צנפשו הי' הדצר הזה ואחרי כי גם הוויקיעל שם ידו עמו מני אז
 גצה ראש להשתרר על עם ה' ויצחר לו ח"שים רקים חכמי חיל כי יבו
 יהדפו למדחיפות כל אשר לא יכפוף ראשו לפניו כאשר עשו לר' דוד
 צהרצ מוצנרקא על אשר לא כפף ראש וצא לפניו צלא אימה ופחד כלפני
 נושיל ירו צלילה צקה רונה צחלון ציתו עד כי נפלו כדורי אש לתוך
 ציתו ואשתו וצניו עולפו כוועע ילחז נפשו ולולא צאו כרגע השכנים
 להקילם ולהחיותם צעוד רגע קטו חמו וכאשר לעק ר' דוד הי' מי עונה
 לו ומי צווע צקולו כי אימת הדוג על הכל וצחקריצו דצריו למקום
 העשפט לקח מכת צעודה מהרצה חכמים אשר כמשחנע הנהו וסר
 דעתי מעליו וכחצ עליו מנורות לח"ל לצלתי שלוח לו ערף חקו חכי
 קרא שמו ישכר הלא יש שכר לפעולתו איש מישראל שמה כי יגוע וצין
 ח"י

אין לו שמה צאה"ק יקח כל עזומו ולא ינחן לא ליורשיו ולא לשם לדקה
רק את הכל יקח כאשר קרה בהעזבון של ה' שלמה וסטריוח אשר
הניח אחריו צרכה כסף וזמון וכלי כסף ומרגליות ושאר חכשיטין וחלר
אשר עולה עים ששה אלפים ר"כ ולירף עמו לפנים לאפוערופס שני
הנגיד ר' חיליק חיים מרומכ"צ והוא לא נחן מאומה זה כשתי שנים
ונשאר הכל תחת ידו וכן נעשה עם העזבון של האשה פרימט וקאסיב
אשר הניחה מעות וזמון ומכות מלא בחירה ותכשיטין והיקדישה הכל
לערים למי נחן חף פרוטה אחת רק את הכל לקח אלה הנאים עה"ת
על מכתב השלוחים וגם השליח להם נחן חלקם צנעיונים למען ישימו
יד לפיהם ולמען יהיו צעוהו לכל דבר פשע וגוף החנות ונכרו עתה על
הוללות הני הרי שלוחי דרך המנה ועוד כמה וכמה דברים אשר יצא
צמחצרת השני ח"ה והאנשים אשר עלו שמה רק למען עבוד את ה' לא
ישמו לבם לדברים האלה כי מה להם לשום עין על עול הלא רק צחורה
וצענודת הש"י שארית ימיהם יצלו חף איש אחד נגע יראה ה' צלצו ללעוק
מרה על המעשים אשר רואה יום יום והוא ה' זאלקי כ"י ככר הלדיק
מזה' שמועלקי מיליזענקק זל"ל וכאשר פ"ח הוכיחו על פניו לאמר לא כן
יעשה צמקום הקודש ומי אז הדפוהו רדפוהו הוא וכל סיעתא דלי' ויהי
היום חלחה אשתו אשת בעורים כצח שלשים שנה ולה ששה צנים אשר ילדה
לו וילדו הממונה הכ"ל על הממונה על קמי החרופות לצל ינחן לו קמי חרופות
מצית נכחת החרופות חף צכבך מלא כי הקמונים ההמה המה מהמחכדים
צעם וגם הלדיק והישר צעמינו מזה' משה מוכטופיערע מלונדן ש"ח' שולח
צכל פעם קמי רפואות להחיות עם ה' על חדומת קודש ומי ממוכז על
הכל הלא זה הדוב והי כי כבד עלי' חוליה ושום דבר רפואה לא נעשה לה
צרשעת הממונה הכ"ל עד כי שם נפשו צכפו גיפו ר' לייצילע כ"י והלך
צחרי חף אל האפטייק הכ"ל ואמר לס לא יחן לה קמוני רפואה צעד כסף
מלא אזי ישצר כל הכלים וכל הקמונים ישפוך ואז נחן לו הממונה על
האפטייק צלחי ידיעת הדוב הכ"ל ואח"כ ממה ולו להצדק לצל יתעסקו
צקנורתה ויהי צאישון לילה ואפילה החאספו כל קרוצי' ומכרפי' וישאלו
לחלר מות ויקצרה שמה אשר ע"כ עלה חמת ר' זאלקי הכ"ל ויכתוב להרב
הגאון מוהרי"א כ"י ויגלה אזנו אשר הרב הממונה ר' ישכר צעריש עם
סיעתא דלי' עושים צחלוקת היחקפין וישלח לו רשומה ומכמה אנשים אשר
צא שום פעמים ושלש ונשלח ליד הממונה שלש יחקפין והוא רק אחד הנה
וע"כ הממונה נוחן להמקצל אחד ושנים נשארו לו והרצה אשר זה כמה
שנים נפטרו ואינם והיחקס שלהם נשלח עוד עד היום כמאז וכל אלה
נשארו ח"י ויתחלקו צינו וצין אלה הנאים עה"ת צמכתה הזה כי ידם

עמו

עמו לכל דבר ואליגה לפני הקוראים איזה טעות לדוגמא כי כלם לא חביל
חיריעה • ר' יוסף דוד ווקערעטין ז' נפשיה צנומר 222 • הוכפל צנומר
110 ר' יוסף דוד מפילשטיאן ז' נפשות ר' שמואל קארעטשין מוועניו שלם
נפשות לו אחד משלשה נפשות והשנים הנותרים להמונה • ר' דוד
צהרצ וצוברקא חרנעה נפשות לו אחד להמונה שלם • ר' אהרן מפילשטיאן
ז' נפשות והוא ר' אהרן חתן הרב החסיד מקערעטין ז' נפשות ועוד רבים
אשה טויבא רבקה היא אחות השליח החריף הרב וכו' ר' חנה • מקאליש
היתה אלמנה וכחצה צפ"ע ונשלח לה • אקס צפ"ע וזה בארצעה שנים אשר
נישאת לר' אלימלך מווייבט ועד היום לא נחקה היא חקם שלה והיא מקבלת
עם צעלה היא חקם שלו וכודע לה אשר עוד לוקחים הממונים היא חקם על
שמה וחוצעה אולם לצ"ד ועוד רבים כאלה ובהודעה הדבר להרב הגאון כ"י
כתב להדוב ככל בחוכמה ונגולה לאמר וזה ובראותו כי נגלה ערותו
לעיני הגאון כ"י ובהפש כנגד חרה אפו מאד ויחחר לו דרך אחרת ויען כי
הרב הגאון כ"י וכל לעשות כדרך חדש אשר לצלתי שלוח עוד כל היא חקם
ליר איש אחד אשר יכונה ומונה רק שם ומונה לא יזכר עוד רק כל אנשים
אשר מחפלים ולומדים צניח המדרש האחת (כי רבו צני מדרשות צערי הק')
יצחקו צכל רבוע שנה מניטוחם איש נאמן אחד אשר ישלח לידו קאמציאהל
מהער והעפסקר צישראל ראהטשילד כ"י עם לעעיל והוא יחלק לכל אי"ח
כפי הרשימה המגיע לכל אי"ח אז כל חמשים אנשים יצחקו להם איש אי'
אשר לידו ישולח הרשימה עם הכסף וגם שאר לורכי הוללות הער כגון
ח"ה • רפואות • שומרי לילה • צני מרחללות יתנהגו עפ"י שנתה אנשים
אשר יצחקו להם צכל שנה ושנה ועוד לא ישתרר עליהם שום אדם ויהי
כהשעם הדבר חזה לאזני הממונים ויתיעלו יחדיו עם המחזיקים בידם
ויועדו יחדו צללע וכל יתר הקהל לא ידעו מאומה ויצחקו לחו שני אנשים
עזים לשלוח החולת וישימו דבר צפיהם כי עוד צשנה חר"ה קמו איזה אנשים
מקנאו ובוועני הגאון פ"ק לצ"ד ויעצירו קול צוחנה צעלילות רבות על הרב
הגאון כ"י • וע"כ • ליו עליהם לאמר הנה לו הרבה מקנאים
ושועמים צעיר לצוב עמהם העשו חוזה ואחס העשו צערותכם ויהי כצואם
העירה לצוב החלו לדבר את הגאון צעוזה וצורמה וצקשו ממנו דברים אשר
לא נחכנו לפניהם כי החקנה הראשונה היתה אשר לא יקובל לפניו שום קיצלנא
אשר איזה יחיד ישפוך שימו על עושק הומונה וכצוא אליו איזה מכתב
מאיש אשר ידבר קרה על הממונים יצטיח להם על דברתו כי חיכך
ישלח גוף המכתב ליד הממונים ועל זה למאן יקמו נקם ממנו יהיפהו
ויידפשו עד חרמה וע"כ חרה אפו ונפשו צחלה צהם מאז וכחן צידם
כתב אשר יסלק עלמו מהמשרה הזאת ויצחקו להם את אשר ירבו וכו'

ציום

ציוס הוקס על הקאמיטע הזאת כי עוד טרם נתן הגאון נ"י מכתב צידס
 כנר היו מוכנים ומזומנים ורק היו עיניהם תלויות אשר יקחו מיד הג'
 נ"י כתב סליק ואך זאת חנה אקרא על ככדי עיר לנז כי יצאו שני
 אנשים מרגלים חרם וצידס בו"ה ושנים עשר נשיאי ישמעאל ומידס יקבלו
 הדר כבוד המשרה הזאת ואיה כל המחתעסקים צמדינה הזאת חלה להם
 סכח להעמיד אחד או שנים אשר על פיהם יתהג מעשה הלדקה חלו
 וגם כל הקהל מערי הק' או עכ"פ רוב מנין ורוב צנין לא אוכל הצין
 סדנר הזה אולי כל כך חגנר תאות הכניד המדומה ותעור עיני אנשים
 ולא כן מאלה יקבלו כבוד והדר כי חלה החותמים חרצעה מזה חתמו
 להומם ולא ידעו מה כי העו את לצסם צדצרי מרמה אשר שולחים להטיב
 מלכ המלל ושלשה מהם ידעתי כי חנוקים היו כאשר חזר מוכתסם
 אשר עמדו ורק חלה הכשאים אשר מללו דווי נפשות נקיים כמים ולומדי
 תיה"ק לעיניהם צרעז הכאחפז ואין מרחם עליהם וידברו צערמה אשר
 נפשם תשחפך צשמעם קול לעקת עניים ואציונים הלא כבוא עני ואציון
 פתח ציתס להתחנן ולצקש על נפשו ונפש ציחו העטופים צרעז עד
 מהרה זרה חלה יקרא לנו המונונה אזו יאמס לקול זעקתו ועיניו
 ילבוש ועלימם מראות דמעות אחיו הצובה צמר נפשו ומתחנן אשר ינחן
 לו מעט ומעיר מן העזבון אשר הקדיש הכפטר לחלק לענים למען זכות
 נשמתו ומה ציין וצבר יתנו כי צכל שנה ושנה ישלמו ויחיר יין אשר
 ישנה צציתי וועדס אף כי היין צול מלד ישולם צכל שנה חזש מאלות
 רייניש וכל זאת חזר לעין כל ונגציות עדות אשר עוודי ומה רצו הוללות
 האזרחי אשר נעשו צעת ושלחו הרצנים השלוחים האלה גם השלוחים
 האלה צכל מוקום מדרך כף רגלם צאו לפני הגיזה אשר צכל מוקום ולקחו
 ממנו כסף הועפות כמו צהונקאטש צקרא-ה צקאחן ועארנע ועוד צאית
 מוקומות ורצים מהגוצים אשר הציו ערוייתס נתנו לנו כחף קוררת ועפ"י
 הדרך הזה לקחו להם כונה אלפס רייניש . וע"כ יפה בונו את אשר חרתו
 צראש העמוד אל חגרת הפחותה הזאת צזה הלשון מללכות יהודה וירושלים
 כי זה דרכס חנוד לשלוח ידם צמללכת רעיהם והנות ממוינים על הפקוע
 להפקיע כל מיני שצבוד הן כחוצת אשה וג' ח ואפילו מהקדש עם יקדיש
 איש ללדקה או לשאר דבר שצקדושה שיעצודס מוקדס לכל (לנו: הנאיש
 ריחו צעיני ההמון ורצו עליו כוצים אך למוען הוריד כבודו הדס וגם אז
 העניקו מכספס להמודפס המוכתצעתי והדפס עליו חירופים וגירופים עד
 למכניר אשר ע"כ קנאו אנשים יקרים ויהיה"ק ונתנו צהלצנן דצרים כנגדו):
 ועתה לכם היצנים וכו' והחרימים השלוחים אקרא היילנו ולששעה חתס יחד למשפט נקדשה
 חויחמס ולעיניכם מערכת כחשנס צציינס אשה הלא צצואכס העירה לצינ צחלי ירח
 חלול נקיהס חו"י צציתי שאלתי חתס סיבד לחתס וביחכס היה לשלום ענייתס לי כי נחקר
 הששנן

החשכון אשר שלח הרב הגאון נ"י ומלחמה גירעון כסף נהחשטן על סך ששה וארבעים אלף רייניש
 נב. להי משמוע רעה לחזקתי שאלתי אחכם מאיזה מקד שנים נמלך הנדעון הזה ענינים רק פוזון
 מקד שני שנים וחלי שאלתי אחכם ועד הזמן הזה לדקו דברי החשבון ענינים כי עד הזמן הזה
 לא ירדו לענווק החשבון ורק עזה שנים ענינים עליו ומלחמה כן אחרי לם ששנו לעלתי
 קראו הנה הני חרי לנצרי דרמא הלא המה הרב הגאון וכו' האנדרק סטריף נ"י והשני הרב הנ"י
 עושה לזקק וחסד וכו' מוהרי"י יוסף נאשינולאן מנחמתי נ"י כי המה חשים לדיקים ועיפוקים
 בעבודת ה' הנה כמחשבים ונקיאים בעסק הזה וגם שנים חזכויות ואם כי יששים סתה השני
 יאריך ימיהם ושנותיהם לא יחרפו מלכות הנה לדבר הגדול הזה כי קרוב הוא והשני עז קין ולגמיהם
 הערכו דבריהם והגאון נ"י ישיב אותם על כל שאלותיהם ואם יראו אשר לא יוכל להשדרק
 בטוח אני אשר ישלם בכסף מלא כי חיל אטו מנחמתי רלית ל"י קא בעינא וניה יש לחל ירו
 לשלם והנה פעולתם רבה בהיחלום סך רב הנה לחלק לעניי הארץ וגם המה ישמחו אחרי כן
 אם להשאר אחרו על צמיתתו אם לא והשני אחרי ותאמרו חלילה לנו לחלל כבודו כי כבודו הוא
 כבוד החורה כי גדול הוא כיב לא רק רליתנו אשר יאמר הדבר בפתח כי רק לאזניך נליתו
 הדברים האלה ועוד מכללך לא יאמרו על שני ואמרו חלילה לשחק דבר הזה וכשרעתי נסן
 לם רשות למחול דמי ענינים סך רב הנה והענינים עליהם יכני עד כי אחרי אם אחס חסריו
 חכמי לא חשקו ולא חזק ואכני אבהות להיכנס הזה אשר יכילו סתה או כשמי חשק חלילה
 לקרוא להם כי ינאו הנה ליתן כיר הדברים וליתן הלא עזיקים חיד עזיקים כי באז בעיה בקרני
 אם כי היה קשה להאמין על אלה כמיהו יעשה היכי היע הזה ויהי נס נוצן קל' הוצא חך אחרי
 אשר אחרי כי כיום הדברים וכיום לבני ליתיש מיהא כמי עד אשר יוליא בלור לזקו והשני
 אשר יאחז לכל יחשבים הדבר ויהי עניניה בהיחל הזה כי כל העם יאמר אם על גדול
 כמיהו חין לסיוע ויחללו העם וילחז עוד לזקק הללו ואמרו ל"י אם הנה הדבר עוד מה חיה
 חוטא ופושע כי אחרים ביטול הדרה ועל שנים אדם חסום ל"י ואחרי כן שאלתי שנים הדברים
 האלה מה זה יאחז ועל מה באה הנה ואמרו כי כל חלילה הוא אשר הגאון נ"י ילך עמו
 עוד אחד או שנים חס' להיחל נגיד עמי שנים ואמרו הלא כשנה בעניה אשר דברתי עם הרב
 מוה"י משה חזן מרן קר' מוסאף וזקק אחרי לו יאמר חיד דמי אשר בקר קראתי יחמיה עוד אחרי
 אחד וכל אשר יוכל ליד הגאון נ"י היכף באהריוס יודיע להאריך אשר בקר קראתי והוא ישלח
 להנחה כח קבלה על הדך ועניני יוסף זקק אשר ידעם עם יוסףין וגם בעז שליח הכסף
 יודע כי להאריך אשר בקר קראתי ענינה ל"י אשר חין רליתם להיות השני בקר קראתי רק בעיר
 הוצא ואם כי אדם ידעם אשר חין בעיר הוצא איש אשר ישנה לו יכתי לו בעלמו שני חשים
 ישרים ויהיו נ"י שיהי רק שיהי ענינה בלוחז חרא וגם עמי מלשון ישרו כל החשבויות
 ועניתי להם זה הדבר קל לפני ואני חשבויהם אשר חכמי הדבר עם הגאון נ"י וסנים
 על הדבר הזה ואכני אחרי שני חשים חסונים ישרים חק ואמרו ל"י אשר ענה להם נוסעים
 לדיכום על ימים הנוראים ואמרו אחרי ענינה יחם חלילים הגאון נ"י כמלח יחיה עוד
 ראיתי אחכם עד אשר החג באהם הנה והלכנו עזות וידעם עם הגאון נ"י כמלח יחיה עוד
 אשר קבלה חידו נוס הכ הכולק (סכמה מ"א חז"ל או לא ידעם בעירובין דף ט"ו ח"א
 ג"ע צא וראו כמה גדול עונש חספי לה"ה חיללים שהוליו דנה על העלים ואכני מה עלתה
 להם עאכ"כ הווליא דנה על הכירו וכו' חק כי על גדול הדור כ"ע) ואכני לא ידעתי חלומה
 מכל הדברים האלה ואף כי על חוגן זה נכלהם ויל"הם להעליז בשקר ולהוליא דנה על הגאון
 נ"י ולהרגיו ונהאדיח חל לכבו העיר עד כי יכלק ח"ע מנשרהם (כי זה דרכים להחיל
 מוס בקרשים כניב שנסוחים לדיהו לא הוי מומא) ואם העמידו אנשים אשר
 עוד לא ידעו ולא יכינו תהליכותם בקודש אז הוכלו להנהג עם דמי הענינים והאנינים כ"אשר
 עם לככס וכעת אם לא זאת היחה "עיה חלילים מדוע לא הסכמהם אשר הגאון נ"י יעריך
 חשבונו לפני גדולי ישראל הנ"ל ויען אשר ידעם כי הוזהו אדם חקשים וכעלילה באהם
 עליו זאז ועוד ל"י אחריהם אשר חל נכסם כי יאמר הדבר כבוד לכל יודע לאיש ואם הלאהם כל
 הארץ בדנה הוצא כל חקום דרכה כף רליתם הוצאם עליו שם רע הזה ולא הסהם על כבוד חוה"ק
 וכבוד גאון וגדול כיב כאשר כלשון סקר והיחית דביהם חלי עד אשר לא טקטה רוחם עד כי
 ככה כוכב עימי אם על ידם או ע"י בלי כוחם או ע"י איש בליעל אשר חיה לחברה עמכם
 חירופים וגירופים עד למחיה שניה מדוע חכמי אחרי אשר יכונה חק' קראתי נכרי אחד
 וענינהם ל"י אשר לא עוב הדבר רק חז"ק יכונה אהה או שנים . וכאשר באהם להרי"ג הלדק
 האכז"ק סטריחקיו אשר כעת חשכן כבודו בק' באנן נ"י סימנהם לו אשר אדם נקשה מכבוד
 הגאון לקשת לו עוד אחד בק' קראתי ולא אנה שלישי קובלהם לפני הרב הלדק נ"ל אשר
 נקשה ונמנו שובל לקרא הנה אחרו ואם ניסו הרב הוה משה נ"י ונער כנס פנינה הנה מה
 דובר טקרים ולשון כוז הזה הלא הגאון נ"י ב"ה חכם אשר הוהילי עד כי יכתיב כי ינאוהנה
 בני קדוש מרן זלוק"ל מוסאף ואם פניהם פים דברים אשר חלילה חזון שומעם .

רביעית

רביעית אחרתם להרב ה"ר ד"ר כי אם יתעכב הרב לא ישלחו עמה תחבין משלם חרשים
 פקידים כוננים הלא הגאון נ"י שלח בעלמו במדש חשון תחבין לערי הק' לסדו ועזריאל על
 שליחותם וגם לעה"ק יושלים שלח הנשאר עוד אלף רייניש ולולא הרעשהם ארץ ומלואם בדברי
 כוננים היה הכל על מכונו בכל חלה רימיתם לח הרב ה"ר הל"ר שיח"י כאשר נמלא ח"י מחכמו
 אשר כהן אלי וכו' צהומו ובלדקו האמין לכס כי לא לפניו יצאו הנפים כמותכס הכזאת יעשו
 אנשים אשר יכנו עליהם בשם שלומי הקהלות לא כי רק שלומי הקולות אחס ומחנכתם בשם הגר
 כחומה יקרא וספר התקנות אשר העשו שפה הכבדות יכונס כי לא אחד ולא שנים מיראי השם
 ועובדי ה' ה"ר המה שכתבם כמעט קט נפשוהם יאלה כלשם הכל בכתובים הוא עמדי ובעז"ה
 בקרב חוליה הכל לאור לאשר ולקיים דברי ה"ר המרכמין אח המישים . אשאלה אהבם מדוע
 לא זכרתם בלגהכס ההנהגה אח האשה פרימט הקהלי ע"ה ולא עשיהם שמה אף זכר לנשואה
 האשר מידה היה לכס כל הכבוד הזה והיא גרמה לכס לבלע חזיונותם כי אחרי אשר
 קנייתם במשיכה כל הנהגה אשר הקדישה כסף יזהב והכשיתיין וסחורה ועין לא ראיה אף שמן
 מזהו זולתכם וגם ארץ חזות כחומר ה"ר קרקע חיה נגזלת גם בהנהגות שלחכם ידכם
 להכיר על ההולאות האלה והעשו אל השלל ללבוש בגדי משי ורקמה בלחך בגדי מדינתינו
 ואח שמה וזכרה שכתבם לעון פלילי יחשב כפוי טובה אחרי אשר היא גרמה לכס כל זאת לחבר
 חיבור ולהיות שתייתכם נקבע בדפוס לזכר עולם ושמה וזכרה שכתבם אומנם זאת ראשיה דברכם
 כל סעודה העיד על גיעלה כי גם זאת להחם יחשב . אשאלה אהבם וכחשכם בפניכם אענה
 הלא נכח נכח השליחות אשר נשלחכם לסודג נהיגה במדינתנו גליליטען לשום עין על תיקון
 קופות הלדקה וכה דבריהם בדבריהם ומדוע אהם יושבים פה בעל רק איכלים ושותים ושהחיים
 כהי נחשך ההנהגה ירחיק אשר אהם פה במדינה הזאת האם צעיר אחת אשר נגרע נחיתה הלדקה
 קנעתם קופות להסיף על מעשה הלדקה אף דבר מועט הה מלהזכיר לדבר זה שליחות חדשה
 יס' וסדר גדול יוקלע עוד וכל אשר יפול ויהוכף על הלדקה כפלי כפלים תקמו בשכרכם
 עוד השם ועוד אשאלה אהבם על אשר כהנהגה לעה"ק לפח כי צלהם בהשגון עם הרב הגאון
 נ"י ביהדות וביחיהם לו אשר כפי נחשהגון הלדקה נשאר ההה ידו ממעוה הכולל אשר העלים
 אינשים אלף רייניש ולא היה לו פה להשיג אהבם אשר ע"כ מחלהם לו אה העבר ינהן לכס
 כחב כילוח ועשיהם הקנות הדשות . כן כהננס לעה"ק . אוי לאזנים אשר שמעו השקר הנורא
 הזה הכמו אלה יתקנו ישיגה אה ק אשר בלעני שבה ולשין חרמה ידברו ואם ישאלני הקורא
 על מה עשו ככה לכהנז לעה"ק אשיגו דבר כי יראו לנפשוהם אשר כל יושבי אהיה ילעקו
 מרה ויכהנו כמה הכהנים אל הגאון נ"י ואל כל רבני וגדולי המדינה אשר אין נפשו חפילה
 בהנהגה החדשה ורק הגאון נ"י הוא אביהם ויועט יהיה עד ביום הגדול ע"כ כאשר חיי
 מנהגים הרבה ע"כ עשו נערמה כדרכם מעולם בלשון שקר לכחוב גם שמה כבדים באלה למען
 ההטות העם אשר להחם יאמינו דבריהם ואחרי עליהם ינהו אם אומנם נמלא גם שמה בעלי
 דעה אשר נהנים גם יידינו ערמתם אך יהי לרעייהם אשר שמה פהחון פה להונות מריבית
 העם אשר לא יינינו ערמתם הנמלא בהויל מולאי דנה וקושדי קשר במשליח בוא ומדוחים כאלה
 ועוד לא נח ולא שקטו בכל חלה כי כים נגרש לא יוכלו הנקט ורק רפש וטיע המיד יעלו
 ועשי הנהגה אם היה בעלמם או הנלוים אליהם או צאי כוהם עם הכוהנ מכבה עהי פ"ק בלשון
 פייטש המוראה והמניאלה כי כן דרכו חמיד העולם להח דופי במכוני עולם ולרומם שמות
 קלי עולם וניצנים ובעלי ^{המחשבה} בעטה ההלה וענה בעד בלע ככף ישים רע טוב ועוד רע ומר מחוק
 ומחוק למר ימיר הנהגה חין מעלור לרומי והמכה העמי הזאת ממי נקרא מחשבים
 פחוהי ערך לא ידעו כפי ולשון היושבים בבתי מרחמים או יושבי כפרים המה ונשיהם ויכתוב
 דברים בזים על גאון ישראל אשר לא יחכנו לכהוב אף על פחוהי שכתובים זה הוא פרי הארץ
 הריני דפוס בדיה כל איש מישראל אשר לו לב להבין יוכל להבין ערך נפשות האנשים האלה
 וכ"כ והגילויים אליהם יבין כי האדם רק יראה לעינים כמיש רבינו הרמב"ם ז"ל בפי חלה בהקדמות
 לשלש עשרה טהרי דהינו הק' כשהנהגה אלה שאין להם חלק לעוה"ב וגם כשירו היר מנה גם
 המל בין פני חנינו נדכים והמכה שם רע לחכירו והמהכבר בקלון הכירו אשר שמה בספר היד
 בהי חכמה פ"ג המה הכיח אשר בהלמודא דיון לא נזכרו אלה השנים המכה ש"ר והמהכבר
 בקלון הכירו אחס הגאון הנורא מוה"ר ישעיה פיק ז"ל בהנהגהו מלא אהם בהלמוד ירושלמי
 מפויש וכבה רבינו הרמב"ם ז"ל בזה"ל ואע"פ שה בעצירות קלות בפי מחשבה ההיבד רק שחשבה
 חלה בידוע שהוא בעל נפש גרוע אשר חיה ראוי לעיה עכ"ל הזהב ומחנכים הללו יבין כל
 איש הכונס האנשים הנכבדים האלה ושנינו בעיריבין דף ע"ו חייא ריא בפי אומר בוא וראה כמה
 גדול עונש מכפרי להיר מרגלים שהולאו דבר על העלים והאנשים מה עלתה להם מי שמואל
 דכה על הכירו עכ"כ אפי על גאון גדול בייב כי כ"ע ירכינולא משכשין אשר מלא הודם העטרה הגאון
 הנורא

ועתה אליכם אנשים מורי ורבני מדינתנו ויראי השם אשר אהבת הוה"ק עלכם אליכם אלקי
ולפניכם נשתי בדברי אלה המעשים אשר רבות ירחוץ האם כל גדולים חקקי
לב כמותם י"ב במדינתנו כולם יסומו ויכבדו כאנמן ראשם ההם שני זנבות האורים האלה וידיס
מחזקי ונרמה לעשוק אהב ילאו לדבריהם חטו חוזן הלא לחרפה יחשב אך שחטו שחטו לעמי
כל ראשי י נובים והמחשפקים בדבר הדרקת הנדולס הלזו יחאספו ויחווטרו לעיר אחת אשר
באם המדינה כמו עיר יעריכלאו או עירנע וכדומה ויהדיו יחיעלו כל סדר ההנהגה הנכבדה פה
בח"ל כי לכם משפט הבחירה ולא להם גם בדבר ההנהגה שמה בערי הק' לא יתי עוד מחונס
להשחרר על העם רק שליהוט סחאקין יוכל להיות על אופן הנכבד למעלה וכל סדרי הנכבוס העיר
יחי עמי טובי העיר אשר יבחרו העם מכינותם בכל שנה ושנה יבחרו הרשים בכמה או עשרה

הגאון קנה כסב כפי אשר ירע עיר לבוב משנות קדם אשר לא כן עשה לא הכשיר דרך בעויה ישבע הקורא ויבין אשר כמעט אין לך עיר ומדינה אח נקלוי חרן אשר לא קשרו עקבך חר על הלכה מאתו: אור עולם קדוש ישראל האגדית באנן זלוקיל אשר אחרון על עפר חשירי כהני' וכמוהו לא נמצא עוד ובעיר קזאח לא היה איש שם על לב ההעדר הנורא ונחשלוו הלהפסידו כי הגאון מהררי'א נ"י היה אז: איש במחלס ענושה לא סקנן בה אשר מעלה שם לו ברחמי ומי יחוש לכבוד המה"ק חרן ממני השמי יאריך ימי ושושיו.

כדי סכמחמס ועוד כמה וכמה הקנוה אשר בהקנו למנן החיוה נפשות הישרים בלבושם לעלמי יפיו לתחמם סחם כמות רגלי שודדים המולים ומס כמים ואם לא יבכיתו חיוה מהם על בדבר פטוב סוס חזי הדעו מורי ודכוחי כי יוכל כל פלך ופלך לשלוח ליד בני בלבו מיושבים על אדמת סק' לכל איש מיכס פרכו כי סיל לעה קזחא יוכל איש לשלוח אף דער מועט פשו חמשה רייניש ויניש שמה צמח כי נמלאו בתי מכחר האנכארינ בדיירוט או היפה או יושלם עם מדינהינו הוא חחם לעה בזהס ואם נמלא חיוה פלך אשר ההכנסה מרונה ואוכליו מעטים הלל לזה נחמה לבו חוכיק ואם ימעט בנים ולקה הוא ופנינו יוכל לליף לליו פלך אשר רוכליו מרובין וכנסים מועטים בינו מל האשה העלובה מוס הקיים הלוח הדלקה סגר הרוס הרוחה ה' ב' לו ג' פיוטוס והכנה פמר נפשה השפוך שיה להשכיכי יעמוד לת זכות חסיק לנשים או לזרנכס והמה ימירו דתעותי' בייך נכסס פוי ואכזי בלל או להלילה ונה יחשב חס הדעו אשר בהכסף פלוח ישיב נפשו סליש הירא ה' עם פניו ועוללי' נלהס חס חמנס ידעהי כי ידכו השיאלים מי כולל זה אשר ירהב לבכו למעור לפני גדולי ונכדרי המדינה לכורס ולייען אוהס פדרך חיסר שפתי חמס ידעהי מיטוט ערכי אף חס חעשה כי סיל חזי בקי נהס ונההליכוהם ודוכס נקידש אף כי ידעהי אשר בללח דברי חלס על פני חון ויהררה לעיני סחוללים והרעיליים הללח ימהרו לכהוב למריעיהס אשר דעסיק לאמר הן ילל זה לגלות מלסונינו לעין כל ע"כ מהרו ללל דנשק לקרחהו וכסכו או הדפיקו מרודת ימו כי חך זה כל חילס יתענו צשוכר ויחרימו לת עלמס ויחממו ברחש חלס בני בליעל הטומדים כבינס בקשח וחילוח ואח"כ בנה שמוח אנשים אשר ככו לקברוח הובלו ומלאו מנוס ואח"כ כמה שמוח אנשים אשר זכרס עוד לא חיו שמה חך מי איש הירא ורך הלכז אשר לבכו יחס עקל חמור נוסר או כלבים לועקים בר חוק כמה מחוח פרכה חכזי לדי אוחילת חכזי סחמס חגיד ולל חכחיר סהה לשוני להליל חלפים נפשות יקרות מיד עושקיהס כח הלל זה הדבר מוכל כל כל איש מישראל והיודע ויהירש מלאהו חיו עון כי הוא לפני עוד ונו' ונשחים זכיהי לי חחם להרחוח הלחם ולהלחיק חח הדיה ולהליל חח סהון ישראל מלהחנין לקול חוליאי הדנה לכל יחשדו ככשרים והשני להליל הייחוס והשלמים חיושבים על אדמת הק' לכל יפיו ערך למלחמות כפירים וכזכים חזה יעמוד לי בזה ונחל . והדקים האלס חן גיו ינורשו כמיש בסי חרידים וזיל חלל פכאים לחיי וחין שמים על לב כי בהיכל המלך הייח ושווללים וחוממסס ומרכים נכעודה מרעים (כמו חלה המחומים וכיעהס) עליהס סחוב לומר ורנחו וסחמחו ונו' ואומר מי ביקס מידכס רנוס הלוי וגס במוהס ינרשוס חולה ככלכים וכן הוא כפרקי דריח פקל ליד ע"ש . כי לא לללה נהנה החרן למורסה ללו מהוכה הכרוממה חוממסס ושוודים אוכלי סאר עניי ללן קרשים ולל כל רשעי הנוכים המהכעקים נמלות הנוראה הזחח פדבר מוטל לשוס עיניהם ולהליל נפשות חכיונים מיד שיני טורפים ואלל זה יתקנו חס יחכמו כל גדולי ורשעי הנוכים המחכמים וימהיקו כוד לעשות כוד ונהנהגה מיושרה ומחוסרה זלח ועוד עה יחלככו יקראו לפניהם חלה שני המרגלים וגס הרב הנאון מוהרייח ניי נהוכס יתיונג ולפניהם יטרכו חלה פעלי הלשין חח דעריהם והרב הנלון ניי ישיב להס על כל דברי בלע ומרמה אשר נכיהם למען ביר החמח וההי זכורס רב ומשכורהם שלימה העס חשאי לגולל חרפס בזוי עם מעל ראש חרס גדול כמיש ומה גס כי יהי חיקון רב לדורות כי גס למחר יללו עוד שני חנשים כיבזים ופכלים ויוליחי דנה רעה על איש לזק כדרכס מעולס ואל סחוכו על ככף הוללות האסיה סנכנדה הזחח כי הוללח הזחח הנל חכנס קרי להובל ההוללות לא יעלו אף חלק עשיריה מאשר המרגלים הללח יבזנזו במשך ירח ימים ואל יחמר כל אחד ואחר מהנוכים סנכנדים חח לי וללרה הזחח חכזי חעשה לח בלי וחי רעוב נעיניו יעשה לא לא חדוני חרל בלל זה הדבר מוטל על כל איש אשר נגע ירחח הי בלכו להליל עשוק וכוי . כי הלל זס הדבר אשר קילל נחיל הי העה חפך ונו' ורשו חזיל אף חס יעשו לזקה הכשילס בדיח סחיוסס מהנונים ולמה יהי גיעכס לריק וכעלכס מחפע חיו חס ללל ידכס להקן הדבר . ג' חל ההי קל נעיניכס כבוד הנלון וכוי מיהרייח ניי אשר רוב רבני ומורי זמנינו ככל מקומהם ומדינומיהס עמנו הלכה יררשו ועס"י דבריו ילכו ומדוע יכשל העס בשמעס עליו דברי כרה מפי חנשים ספלים ובכזים לחח חיתון עדי יצורר החנה סכנונו נל חכמי ישראל ההמרס סהרישו נדבר הזה הלל חיו מלחמס עון ע"כ ססאזרו בני חיל ראשי עם הוליהו לאור משבט לזק ולמוד לחיש כפעלו כי עליכס הדבר . זלח ועוד יהי הנדולס כי כהגלות נגלות סחיות חנשים האלה ודרכיהם וסהלובס בקודש וקיל הנוול ישמע בלרליו יחמר כל איש מרים חרונס הככף חח לי לחח נדנה לבכי לחנשים וכאלת הכי חין ענייס בברי יושבי בהמיד או חינוקות של בית רבן או ביקור חולים להחיות נפשות נקיים אשר עיני סרזינה מליקיהם לא לללה הזללים ורכובלים אשר ימלאו נענס בלחמסחוסס ומני דל ואכיון עינס יעלימו ואזנס ילעמו משמוע ססחככות נפשו והעטעפות נפס עולליו ברעב ובחוקר כל וסחי מברעות ללזקה ר"ח חס כי בלחח דבר גירול הוא להחיות נפשות סומומים על עפר חרן הקדושה והחלוקים על הרינוח ועזכו מולדחס ונשכחחס חל נל סהיו מ"ה ססכה וסגוס ישרים לעודחס סחקדס חך זחח המונהגה וזחח המרגעה כי יתקנו ישרי לב וגדולי מדינוינו ללל

לכל יסיון למרחם סתם כבוד רגלי האכזרים וע"כ גם מחונה אחר יסורר על פס זל צמרת מרדיוס
כל ימי חלדו לא יזכר ולא יסקד וק כל ארטי עיד ועיר יבחרו מנינוסם עפ"י רוב דעוס
סנעם או פסרת ועפ"י ימנה סנכנות העיד ולא לעולם זמסן דק ככל סרט וסנע יבחרו
חרשים ואס בעיר הק' לפסו כן ירגו סיסוכ היוסר גדול עכל ערי פקי יבחרו יוסר
דתינו מכל כהמיד שנים ונעה"ק כנדיח ס"ו די כחמשת ונעה"ק יושלים ג"כ די חמשת
אך זחא אשר יוחלף משמרהם ככל סנת ושנה עפ"י דעוס רוב חנפי העיר כקטון כנדול .
מורי ורכוס חנפי לבב סימו חל לבכס דברי אלה כנחמרים כחמס כי נקי חני כסס
וכ כדרי הנהגותם ואשוי הדור כהנדוליס נשמעים לקטנים אף כי לקטן פקטעיים כחני חקת
אשר סכוכס גם סכרי ירנה חמס הש"י על כסיקון הגדול סזה ולמען אמת לש"ק :

ולמען הראות לפני הקרואים הנכבדים קושט אחרי אמת אעתיק סת עכסז אחר ויסר סנכסרים
יבואו ח"ס כחמנרם הכחיה למען ידעו הכל כשלמי הדעה כזחס וזה טכחו :

ב"ה ג' ניסן תרל"ו לס"ק סה עה"ק לשמו .

לכבוד הרב הגאון הגדול מעיז ומגדל עשרת ראשינו המפורסם לשם ולסהלס פסחרס עם
סניולס יקר אחר נעלח כקס"ס סיהר"ר יצחק אהרן כנ"ל כ"י :

אחרי קידה והספחוי כחמכע כחמי להודיע להר"ג כשכוכ העכרת הניערי פרשיסם חמס
סכוכס מוהרי"ל כ"י וכאשר השסכלמי סה סנים וסלסח ספמיס ננכלמי מרלסם כי
רחימי כחה וכחה חנסיס אשר ככפלו כמותס כ"ס וכחה חנסיס אשר ככר כלכו לעולחם כאשר
אחר מעל"ד זחינף הלכמי להר"ג מוהר"ס העליר כ"י ומכרמי לו רסימה מהאריס הודרסיס אשר
חיסס מקצלים יחקקין וסרתה מחר אשר לריך עיד להקדו חחריסם וכאשר נודע להס אשר יס ס"י
רסימה ענינכסם סלחו חלי כי יחנו לי סלס חמס רייניס למען לא חנלח קלונס וחני כדרי
מחנחי ח"ו להס ירי עם כושעים כחלח וחח"כ הסחילו להסחירני פ"י חנפי חיל סלחס כי
יכו חוסי ויסיחו כי לכזוס חוסי חך ס"ל סר לילס חחס וכל ידחי חסס מוחסיס כס אך
חמס כדרכס מסהפכים כסחכולוסיסם כוסכיס חלילוס כחסימוס מוויפוס רס חפני הירחס וסחיעה
הגדולה כחיס כי לא יסנו להס היחקקין עכ"ז הכל יודעים סהלוכותיחם אך זחס סנני הודיע לסד"ג
אשר כעס חלוקס היחקקין כסנו קולס הדוז מפחניק ורי חכרהס עקחליס אשר ילאו לחול
ויילו מיד סדיג סמוניס חלף רייניס אשר ס"י ונחלקו לכל כני סעיר כה דכרו לכל חו"א
והלוחי מי יסן ויחלח הד"ג דלון חרטי העיר הירחיס וסלמיס אשר ימנה סנעת סוגי סעיר
ועפ"י יסנהנו על סדכריס וחו יסנלח לעיני סשמש כל מויוחס דסע סל הדוז מפחניק ח"א מקחליס
כי ססח סחרס ומורחס על כל ותי יסשוס לנו סלוס דברי סמסחמוס מרמוק וכו' .

הק' ואלקי בריונפערד מליזענסק .

(חח"כ כח רסימה מהנכסרים וסנכסלים)

הערתה העכחז אשר כתב הרב הגאון מחורי"א כ"י להרב מוה' חיים קליין מק' קראקא אשר זיקש לעמוד עם המרגלים מוליאי הדנה לפני הרב הגאון האבד"ק קראקא לזרר האמת וזה נוסחו

ב"ח כ"צ מרחשון תרל"ז לפ"ק לצו. שלום וזרחה וכ"ע לכבוד ידידי הרב וכו' מהו' חיים קליין כ"י.

בלי ספק נורע הדבר למע"כ כי מאז כאסף צהעמינו עזרת ראשינו הגאון הקדוש מסאנו זלוק"ל זי"ע הי' עלי משא עזרת הק' אסיפת מעות רמז"ן עזר אנשי אה"ק לעזרת כי מעתה לא אדוניס לאלה אשר יפלחו פה ולשון לשום אור לחושך וחושך לאור אין מלך צישראל איש כל הישר צעיכו יעשה וגם אחרי כן עתה צאו שכי אנשים משמס ויחפאחו כי צידם כו"ה מכל יושני על אדמת הק' לעשות חדשות ופכחו פיהם נגדי צדנרי עזות ומרמה כלחתי נשוא עוד כשל כמי ונחתי צידם מכחצ העזרה אשר אנכי מעזוב משמרתי הזאת והמה צחיו להם אחרים אשר על ידם ישולח כסף הקדשים ומה לי ולהם אך אחרי זאת שמעתי כי האנשים האלה יסוצצו קרית חולות ויוליאו דנה עלי ועל אחי הרב כ"י אשר ע"י הנהגתינו נחסרו כמה אלפים רייניש מועות אה"ק חי לזאת למען הקיים והייחס נקיים מה' ומישראל אנקש מאד מאלה מעי"כ לעזרת וילך לכבוד ידידינו הרב הגאון הגדול האבד"ק קראקא כ"י ולנקש ממונו כאשר ינאו האנשים האלה לפנינו יעכצס שמה ולפכיו יצרו כל העלמות והחסרונות אשר מלאו ידם צהשצון ואנכי בעלמי או מורשה שלי נצוא ג"כ לפנינו להשיצ להם דבר דבור על אופכיו ואם יהי חמת צפיהם ולא אוכל להלערק כפי ראות הגאון כ"י אזי עלי לשלם כפלי כפלים. אמנם אם יחזרר כי שקר צפי המלשינים האלה יכן הגאון כ"י מכחצ העזרה אשר לרקו דברי החשצון למען תענה צי לרקתי ואם יחפון הגאון כ"י יוכל ללרק אחר להחשצון איש אחד או מק"ק קראקא לו מאנטי המדינה. ומע"כ יעשה לי עונה גדולה צערחתו הזאת אם צקצתו יחפרסם החשצון קצל עם ולא יוסיפו צני עולה לענות אותי חלק עזרתי אשר עזרתי זה שלש עשרה שנה. ואקוה כי ידידי הגאון האבד"ק קראקא ילך צעקצות מר אציו רצשכנה"ג זלוק"ל להעמיד האמת על תילה ולהרים קין החוה"ק וה' יראה צעכ"י להלילני ממוקשות פועלי הון והנני מחכה על תשובתי.

הק' יצחק אהרן עטינגא סג"ל.